

Accepted Manuscript

Accepted Manuscript (Uncorrected Proof)

Title: Comparison of Personality Disorders Among Elderly Criminals in Tehran Prisons Based on the Type of Crime in 1403

Authors: Ali Zendegani¹, Shahab Papi^{2,3,*}, Mahmood Mosazadeh³, Masoud Gharib³, Zahra Aliyari⁴

1. *Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran.*
2. *Research Center for Social Factors Affecting Health, Faculty of Nursing and Midwifery, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran.*
3. *Department of Gerontology, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran.*
4. *Islamic Azad University, Tehran Science and Research Branch, Tehran, Iran.*

***Corresponding Author:** Shahab Papi, Research Center for Social Factors Affecting Health, Faculty of Nursing and Midwifery, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad; Department of Gerontology, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran. Email: shahabpapi@yahoo.com

To appear in: **Salmand: Iranian Journal of Ageing**

Received date: 2024/07/03

Revised date: 2024/12/31

Accepted date: 2024/01/01

First Online Published: 2024/01/06

This is a “Just Accepted” manuscript, which has been examined by the peer-review process and has been accepted for publication. A “Just Accepted” manuscript is published online shortly after its acceptance, which is prior to technical editing and formatting and author proofing. Salmand: Iranian Journal of Ageing provides “Just Accepted” as an optional service which allows authors to make their results available to the research community as soon as possible after acceptance. After a manuscript has been technically edited and formatted, it will be removed from the “Just Accepted” Website and published as a published article. Please note that technical editing may introduce minor changes to the manuscript text and/or graphics which may affect the content, and all legal disclaimers that apply to the journal pertain.

Please cite this article as:

Zendegani A, Papi Sh, Mosazadeh M, Gharib M, Aliyari Z. [Comparison of Personality Disorders Among Elderly Criminals in Tehran Prisons Based on the Type of Crime in 1403 (Persian)]. Salmand: Iranian Journal of Ageing. Forthcoming 2025. Doi: <http://dx.doi.org/10.32598/sija.2025.3903.1>

Doi: <http://dx.doi.org/10.32598/sija.2025.3903.1>

نسخه پذیرفته شده پیش از انتشار

عنوان: مقایسه اختلالات شخصیتی بزهکاران سالمند زندان‌های شهر تهران بر اساس نوع جرم در سال ۱۴۰۳

نویسندگان: علی زندگانی^۱، شهاب پاپی^{۳،۲*}، محمود موسی‌زاده^۲، مسعود غریب^۳، زهرا علیاری^۴

۱. دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.
۲. مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم‌آباد، ایران.
۳. گروه سالمندی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.
۴. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، تهران، ایران.

***نویسنده مسئول:** شهاب پاپی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم‌آباد؛ گروه سالمندی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران. ایمیل: shahabpapi@yahoo.com

نشریه: سالمند: مجله سالمندی ایران

تاریخ دریافت: 1403/04/13

تاریخ ویرایش: 1403/10/11

تاریخ پذیرش: 1403/10/12

این نسخه «پذیرفته‌شده پیش از انتشار» مقاله است که پس از طی فرایند داوری، برای چاپ، قابل پذیرش تشخیص داده شده است. این نسخه در مدت کوتاهی پس از اعلام پذیرش به صورت آنلاین و قبل از فرایند ویراستاری منتشر می‌شود. نشریه سالمند گزینه «پذیرفته‌شده پیش از انتشار» را به عنوان خدمتی به نویسندگان ارائه می‌دهد تا نتایج آن‌ها در سریع‌ترین زمان ممکن پس از پذیرش برای جامعه علمی در دسترس باشد. پس از آنکه مقاله‌ای فرایند آماده‌سازی و انتشار نهایی را طی می‌کند، از نسخه «پذیرفته‌شده پیش از انتشار» خارج و در یک شماره مشخص در وبسایت نشریه منتشر می‌شود. شایان ذکر است صفحه آرایی و ویراستاری فنی باعث ایجاد تغییرات صوری در متن مقاله می‌شود که ممکن است بر محتوای آن تأثیر بگذارد و این امر از حیطة مسئولیت دفتر نشریه خارج است.

لطفا این‌گونه استناد شود:

Zendegani A, Papi Sh, Mosazadeh M, Gharib M, Aliyari Z. [Comparison of Personality Disorders Among Elderly Criminals in Tehran Prisons Based on the Type of Crime in 1403 (Persian)]. Salmand: Iranian Journal of Ageing. Forthcoming 2025. Doi: <http://dx.doi.org/10.32598/sija.2025.3903.1>

Doi: <http://dx.doi.org/10.32598/sija.2025.3903.1>

Abstract

Objectives As the population of the older adults in the world and Iran grows, the population of the older adults in prison is also increasing. Issues related to criminals and prisoners, especially its relationship with psychiatric issues, are one of the most challenging and widely used fields of research. In the country's prisons, more research is needed on the problems of this age group, especially their mental problems. This study aimed to compare the personality disorders of older adults offenders in Tehran prisons based on the type of crime in 1402.

Materials and methods: This is a cross-sectional study (descriptive-analytical) that was conducted on 274 prisoners aged 60 years and older in two prisons in Feshafoye and Shahr Ray women in 1402. Sampling was done using a systematic random method and the demographic characteristics questionnaire (MCMI-3) was completed by the older adults. Data analysis was done using spss software and descriptive statistics and comparison tests between qualitative variables with Chi-square test or Fisher's exact test.

Findings: Of the 274 people surveyed, 199 (72.6%) had at least one personality disorder. The mean and standard deviation of the total age of the subjects is 163.5 ± 65.03 . The largest age group participating in the study was male with 86.9%. The lowest prevalence of personality disorder was sadistic personality disorder (0.4%) and the highest prevalence was Histrionic personality disorder (31%). There is significant relationship between the frequency of prevalence of Histrionic personality disorder in the subjects based on the type of crime ($P=0/001$, $df=7$, $\chi^2=43/565$). There is also a significant relationship between the prevalence of obsessive personality disorder in the subjects based on the type of crime ($P= 0/005$, $df=7$, $\chi^2=20/531$). In addition, the percentage of Histrionic and obsessive personality disorder is higher in debt and fraud offenders than in other offenders.

Conclusion: Considering the high prevalence of personality disorders in the older adults prisoners, the results of this study suggest that educational measures and early identification of these disorders, as well as counseling to modify inappropriate behaviors in these individuals, will create the background for future crimes. Release may lead to recidivism and re-imprisonment, planning and implementation.

Keywords: Older adults, Delinquent, Personality, Crime

چکیده:

اهداف: همگام با رشد جمعیت سالمندان در دنیا و ایران، جمعیت سالمندان زندانی نیز در حال افزایش است. مسائل مربوط به مجرمان و زندانیان به‌ویژه ارتباط آن با مسائل روان‌پزشکی یکی از چالش‌برانگیزترین و پرکاربردترین زمینه‌های پژوهش است. در زندان‌های کشور لازم است تحقیقات بیشتری در خصوص مشکلات این گروه سنی خصوصاً مشکلات روانی آن‌ها انجام شود. این مطالعه باهدف مقایسه اختلالات شخصیتی بزهداران سالمند زندان‌های شهر تهران بر اساس نوع جرم در سال ۱۴۰۲ انجام شد.

مواد و روش‌ها: نوع مطالعه مقطعی است که در سال ۱۴۰۳ بر روی ۲۷۴ نفر افراد بالای ۶۰ سال زندانی در زندان‌های شهر تهران انجام شد. نمونه‌گیری با استفاده از روش تصادفی سیستماتیک انجام و پرسشنامه ویژگی‌های جمعیت شناختی، پرسشنامه (MCMI-3) توسط سالمندان تکمیل گردید. آنالیز داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS 26 و آمار توصیفی و تعیین سطح معنی داری با آزمون‌های مقایسه‌ای کیفی کای اسکور یا آزمون دقیق فیشر انجام گرفت.

یافته‌ها: از ۲۷۴ نفر مورد بررسی ۱۹۹ نفر (۷۲/۶ درصد) مبتلا به حداقل یکی از اختلالات شخصیتی بودند. میانگین و انحراف معیار سن کل افراد مورد بررسی $5/163 \pm 65/03$ است. بیشترین گروه سنی شرکت کننده در این مطالعه مردان با ۸۶/۹ درصد بودند. کمترین میزان شیوع اختلال شخصیت مربوط به اختلال شخصیت دگرآزار به میزان ۰/۴٪ و بیشترین میزان شیوع مربوط به اختلال شخصیت نمایشی به میزان ۳۱٪ بوده است. بین فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم ارتباط معناداری وجود دارد ($P=0/001$). همچنین بین فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم ارتباط معناداری وجود دارد ($\chi^2 = 20/531, df=7, P=0/005$). به علاوه میزان درصد اختلال شخصیت نمایشی و وسواسی در مجرمین بدهکار و کلاه‌برداری بیشتر از سایر مجرمین است.

نتیجه‌گیری: با توجه به شیوع بالای اختلالات شخصیت در سالمندان زندانی با توجه به نتایج به‌دست‌آمده از این مطالعه پیشنهاد می‌شود اقدامات آموزشی و شناسایی زودهنگام این نوع اختلالات و همچنین مشاوره جهت تعدیل رفتارهای نامناسب در این افراد که پیش‌زمینه بروز جرائم در آینده را رقم خواهد زد و پس از آزادی ممکن است باعث تکرار جرم و زندانی شدن مجدد آن‌ها شود، برنامه‌ریزی و اجرا شود.

واژه‌های کلیدی: سالمند، بزهدکار، شخصیت، جرم

جرم و جنایت سابقه تاریخی به قدمت بشریت دارد و مسائل مربوط به مجرمان و زندانیان به‌ویژه ارتباط آن با مشکلات و مسائل روان‌پزشکی یکی از چالش‌برانگیزترین و پرکاربردترین زمینه‌های پژوهش است. به نظر می‌رسد اساس مشکلات اجتماعی که افراد را به سمت ارتکاب جرم سوق می‌دهد به طور مستقیم یا غیرمستقیم با شخصیت فرد ارتباط تنگاتنگی داشته باشد. امروزه مهمترین هدف مسئولان قضایی و زندان‌ها، اصلاح و بازپروری زندانیان به منظور کاهش تکرار جرم و بازگشت به زندان است. برخی از مطالعات انجام شده در زندان‌های ایران نشان می‌دهد که تقریباً ۸۷/۵ درصد از زندانی‌ها مشکوک به اختلالات روانی هستند (۱). شیوع مشکلات روانی در جمعیت زندانی در مقایسه با جمعیت عادی از میزان بالاتری برخوردار بوده و در این بین نزدیک به ۸۷ درصد آن مربوط به یکی از انواع اختلالات شخصیت است (۲).

در مطالعه‌ای در کشور انگلستان بیش از نیمی از سالمندان دارای اختلالات روانی تشخیص داده شدند. میزان اختلالات شخصیتی در این افراد ۳۰٪ گزارش شد که شامل شخصیت ضداجتماعی ۸.۳٪، اجتنابی یا دوری‌گزین ۸.۳٪، وسواسی - اجباری ۷.۹٪، مختلط ۶.۹٪، اسکیزوئید ۶.۴٪، و پارانوئید ۳.۴٪ بودند. (۳)

نتایج مطالعه‌ای دیگر حاکی از آن بود که فراوانی اختلال‌های شخصیت ۵۵/۲٪ است. اختلال شخصیت ضداجتماعی با ۱۸.۲٪ شایع‌ترین و اختلال شخصیت اسکیزوئید و وابسته با ۸/۴٪، اختلال شخصیت مرزی با ۷/۴٪، اختلال شخصیت مختلط یا ترکیبی با ۳/۴٪، اختلال شخصیت وسواسی و نمایشی هرکدام با ۳٪ در رده‌های بعدی قرار داشتند. (۴)

از طرفی با توجه به اینکه در تحقیقات انجام‌گرفته بر روی زندانیان، بیشتر بر روی جوان‌ترها مطالعه صورت گرفته تا سالمندان، لذا؛ اطلاعات ناچیزی در خصوص نیازها و خدمات موردنیاز این قشر آسیب‌پذیر وجود دارد. (۵) تخمین زده می‌شود از هر ۷ نفر زندانی ۱ نفر از مشکلات روانی رنج می‌برد که در این میان افراد مسن آسیب‌پذیرتر از سایر گروه‌های سنی هستند (۶). زندانیان معمولاً پیرتر از سن تقویمی خود نشان می‌دهند که بیشتر به خاطر سبک زندگی آن‌ها، عدم دسترسی به خدمات سلامت اولیه و تجربه ناخوشایند زندانی بودن است (۵).

باتوجه به افزایش جمعیت سالمندان در دنیا و ایران به خصوص در زندان‌های کشور لازم است تحقیقات بیشتری در خصوص مشکلات این گروه سنی خصوصاً مشکلات روانی آن‌ها انجام شود. در حال حاضر مطالعه مستقلی در کشور در خصوص ارزیابی اختلالات شخصیتی در زندانیان سالمند انجام نشده است و میزان شیوع اختلالات شخصیتی در این گروه سنی در مقایسه با گروه جوان‌تر نامعلوم است؛ بنابراین ضرورت توجه ویژه به مشکلات روان‌شناختی زندانیان سالمند بر پایه اصول و شواهد علمی در جهت شناسایی نیازهای سلامتی آن‌ها و همچنین پیشگیری و کاهش جرم این قشر کاملاً آشکار به نظر می‌رسد.

همچنین این مطالعه سعی کرده است تا با انجام مطالعات میان‌رشته‌ای و برقراری تعامل بین آموزه‌های سالمندشناسی، روانشناسی و جرم‌شناسی، اهمیت نگرش به سازوکارهای حمایتی برای سالمندان خصوصاً سالمندان مجرم را تبیین کند. در مجموع با اتخاذ نگرشی جامع به مسئله سالمندی و بزهکاری انتظار می‌رود که با تلفیق این دو حوزه مطالعاتی، تدابیر پیشگیرانه و حمایتی برای سالمندان مورد بازاندیشی قرار گرفته تا از این رهگذر در نظام عدالت کیفری نیز سالمندان از منزلتی که شایسته آنان است بهره‌مند گردند. بنابراین هدف از این مطالعه بررسی مقایسه‌ای اختلالات شخصیتی بزهکاران سالمند زندان‌های شهر تهران بر اساس نوع جرم در سال ۱۴۰۲ بوده است.

روش مطالعه

مطالعه حاضر یک مطالعه مقطعی از نوع توصیفی - تحلیلی است. جامعه آماری این پژوهش را بزهکاران سالمند زندانی در زندان‌های شهر تهران تشکیل دادند. از نتایج مطالعه فاضل و همکاران (۳) در تعیین حجم نمونه استفاده شد. در مطالعه ذکر شده، میزان اختلال شخصیت در سالمندان برابر ۳۰ درصد بوده است. باهدف کسب سطح اطمینان ۰/۹۵، دقت ۰/۰۴ و با استفاده از فرمول برآورد حجم نمونه برای جامعه معین (تعداد جامعه پژوهش برابر ۶۰۰ نفر است)، تعداد نمونه مورد نیاز برابر ۲۷۴ نفر برآورد شده است. مطالعه حاضر مورد تأیید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مازندران با کد اخلاق IR.MAZUMS..REC.1402.18439 و شورای آموزش و پژوهش اداره کل زندانهای استان تهران است. نمونه‌گیری بدین صورت بود که لیست نمونه‌های واجد معیار ورود از اداره

زندان‌ها اخذ گردید (۶۰۰ نفر) سهم نمونه‌های هر دو زندان مردان فشافویه و زنان شهر ری، متناسب با تعداد جامعه پژوهش آن زندان مشخص شد. در ادامه با مشخص شدن چارچوب نمونه‌گیری، فاصله نمونه‌گیری با تقسیم تعداد جامعه پژوهش آن زندان بر تعداد نمونه موردنیاز همان زندان، مشخص شد. معیارهای ورود در مطالعه شامل سن ۶۰ سال و بالاتر، توانایی در خواندن و نوشتن و یا توانایی در صحبت کردن، تمایل و رضایت به شرکت در مطالعه و نداشتن اختلال با استفاده از پرسش‌نامه اختلال شناختی AMTs (کسب نمره بالای ۷) شرکت‌کنندگان موردبررسی قرار گرفت. معیار خروج نیز شامل انصراف شرکت‌کننده و تکمیل ناقص و نادرست پرسش‌نامه بوده است. تکمیل پرسشنامه‌ها به صورت حضوری، جداگانه و در دو نوبت برای سالمندانی که معیار ورود به مطالعه را داشتند انجام شد. در مورد سالمندانی که از سواد کافی برخوردار نبودند، پرسش‌نامه توسط کارکنان آموزش‌دیده و همکاری روانشناس زندان (به روش مصاحبه) تکمیل شد. پرسشنامه مورد استفاده در این مطالعه شامل پرسش‌نامه ویژگی‌های جمعیت شناختی و میلون ۳ (MCMII-3) بودند.

پرسش‌نامه ویژگی‌های جمعیت شناختی شامل سن، جنس (مرد، زن)، نوع جرم (قاتل/کلاهبردار/مالی/بدهکاری)، سارق/متجاوز/قاچاقچی)، تحصیلات (بی‌سواد/دیپلم و زیر دیپلم/فوق دیپلم/لیسانس به بالا) وضعیت تأهل (متاهل - مجرد - جدا شده از همسر - فوت همسر) وضعیت درآمد (دخل برابر با خرج - دخل کمتر از خرج - دخل بیشتر از خرج) و اعتیاد بود.

آزمون بالینی چندمحوری میلون ۳ دارای ۱۷۵ سؤال با طیف (بلی، خیر) است. اجرای آن بین ۲۰ تا ۳۰ دقیقه زمان می‌برد. این مقیاس ۱۴ الگوی بالینی شخصیت را می‌سنجد و برای بزرگسالان ۱۸ سال به بالا استفاده می‌شود. الگوهای بالینی شخصیت در آزمون بالینی چندمحوری میلون ۳ شامل ۱۴ مقیاس؛ اختلال شخصیت اسکیزوئید، اجتنابی، افسرده، وابسته، ضداجتماعی، مرزی، خودشیفته، آزارگر (سادیستیک)، خود ناکام ساز، اجباری، نمایشی، اسکیزو تایپی، منفعل - پرخاشگر (منفی‌گرا) و پارانویایی است.

نسخه اصلی این آزمون در سال ۱۹۷۷ (میلون، ۱۹۷۷) تدوین شد و از آن زمان تاکنون دو بار تجدیدنظر شده است (MCMII-II؛ میلون، ۱۹۸۷؛ MCMII-III؛ میلون، ۱۹۹۴). نسخه سوم MCMII-III توسط شریفی (۱۳۸۱) در اصفهان هنجاریابی شده است. بر اساس این مطالعه مقیاس‌های MCMII-3 توان پیش‌بینی مثبت، منفی و کل

بالایی دارند. توان پیش‌بینی مثبت مقیاس‌ها در دامنه ۰/۹۲ تا ۰/۹۸، توان پیش‌بینی منفی مقیاس‌ها از ۰/۹۳ تا ۰/۹۹ است، همچنین توان تشخیص کل مقیاس‌ها در دامنه ۰/۵۸ تا ۰/۸۳ قرار دارد. بنابراین MCCI-3، یک آزمون معتبر است. برای به دست آوردن ضریب پایایی مقیاس‌های MCCI-3، از روش باز آزمایی استفاده شده است که همبستگی نمرات خام اولین اجرا و باز آزمایی در دامنه ۰/۸۲ (اختلال هذیانی) تا ۰/۹۸ (اختلال شخصیت اسکیزوئید) گزارش شده است (۷).

از آمارهای توصیفی مثل میانگین، انحراف معیار و تعداد و درصد برای توصیف ویژگی‌های جمعیت شناختی دموگرافیک شرکت‌کنندگان و متغیرهای پژوهش استفاده شد. جهت بررسی نرمال بودن توزیع متغیرهای پژوهش از آزمون کولموگروف اسمیرنوف استفاده گردید. مقایسه بین متغیرهای کیفی با آزمون کای اسکوئر یا آزمون دقیق فیشر انجام گرفت.

یافته‌ها

در این مطالعه ۲۷۴ سالمند مشارکت نمودند. میانگین و انحراف معیار سن زنان مورد بررسی $4/928 \pm 62/67$ و میانگین و انحراف معیار سن مردان مورد بررسی $5/113 \pm 65/39$ و میانگین و انحراف معیار سن کل افراد مورد بررسی $5/163 \pm 65/03$ است. اکثریت سالمندان شرکت‌کننده در مطالعه (۵۷٪/۳) در گروه سنی ۶۰-۶۴ سال، (۹/۸۶٪) مرد و (۷۶٪/۱۶) متأهل بودند. بیشتر سالمندان شرکت‌کننده در مطالعه (۳۳٪/۱۶) از سطح تحصیلات در مقطع دانشگاهی (۴۱٪/۱۶) شغل آزاد و (۶۵٪) وضعیت درآمد کمتر از مخارج زندگی داشتند و اکثراً (۶۲٪/۱۸) اعتیاد نداشتند. در ضمن تفاوت مشاهده شده در میانگین سن برحسب جنسیت معنادار بود ($P = 0/003$, $df = 272$). اما تفاوت مشاهده در میانگین سن برحسب تحصیلات معنادار نبود ($P = 0/078$, $df = 4$ و $t = 2/988$). همچنین توزیع نمرات سن در هر دو گروه نرمال بود. (جدول شماره ۱) $F = 2/128$

جدول ۱ مشخصات دموگرافیک شرکت کنندگان

متغیر	فراوانی	درصد فراوانی	متغیر	فراوانی	درصد فراوانی
گروه سنی	۶۰-۶۴	۱۵۷	شغل	بازنشسته	۸۲
	۶۵-۶۹	۶۴		کارمند	۱۸
	۷۰-۷۴	۳۸		شغل آزاد	۱۱۴
	>۷۴	۱۵		خانه‌دار و بیکار	۶۰
جنسیت	زن	۳۶	سطح تحصیلات	بی-سواد و ابتدایی	۳۸
	مرد	۲۳۸		سیکل	۳۴
وضعیت اهل	مجرد	۹		دبیرستان	۴۳
	متاهل	۲۱۰		دیپلم	۶۷
	همسر فوت شده	۲۹	تحصیلات دانشگاهی	۹۲	
	همسر جدا شده	۲۶	بله	۱۰۲	
وضعیت درآمد	کمتر از مخارج زندگی	۱۷۸	اعتیاد	خیر	۱۷۲
	برابر با مخارج زندگی	۷۶			
	بیشتر از مخارج زندگی	۲۰			

شیوع کلی اختلال شخصیت، از ۲۷۴ نفر مورد بررسی ۱۹۹ نفر (۷۲/۶ درصد) مبتلا به حداقل یکی از اختلالات شخصیتی بودند شیوع انواع اختلال شخصیت از ۰/۴٪ (اختلال شخصیت دگرآزار الی ۳۱٪) (اختلال شخصیت نمایشی) متغیر بوده است. همچنین بیشترین تا کمترین فراوانی مربوط می‌شود به اختلال شخصیت نمایشی (۳۱ درصد)، اختلال شخصیت افسرده (۲۷ درصد)، اختلال شخصیت وسواسی (۲۵/۵ درصد) و اختلال شخصیت

خودشیفته (۱۴/۶ درصد). بنابراین از آنجا که مقایسه و تحلیل آماری اختلالاتی که دارای شیوع کم و اندک هستند ارزش آماری ندارد، بنابراین آن دسته از اختلالات شخصیت مورد تحلیل آماری قرار می‌گیرند که دارای فراوانی و شیوع بیش از ۱۰ درصد داشتند. (جدول شماره ۲)

جدول ۲ مشخصات توصیفی نوع جرم و نوع شخصیت

متغیر	فراوانی	درصد فراوانی	متغیر	فراوانی	درصد فراوانی
نوع شخصیت	سرقت	۶۴	اسکیزوئید	۶	۲/۲
	کلاهبرداری	۶۱	دوری گزین	۶	۲/۲
	مالی	۷۴	افسرده	۷۴	۲۷
	تن فروشی (فحشا)	۱۲	وابسته	۲۴	۸/۸
	قاچاق	۲۸	نمایشی	۸۵	۳۱
	قتل	۱۷	خودشیفته	۴۰	۱۴/۶
	آدم‌ربایی	۶	ضداجتماعی	۳	۱/۱
	نزاع	۱۱	دیگر ازار	۱	۰/۴
	غیره	۱	وسواسی	۷۰	۲۵/۵
			منفی‌گرا	۵	۱/۸
			خودآزار	۸	۲/۹
			اسکیزوتایپال	۲	۰/۷
			مرزی	۴	۱/۵
		پارانوئید	۹	۳/۳	

جهت مقایسه فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی بر اساس نوع جرم از آزمون کای دو (Chi Square(x2) به دلیل مقایسه فراوانی‌ها استفاده شد. مقایسه تحلیلی نتایج نشان می‌دهد که تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم از نظر آماری در سطح کمتر از یک‌هزارم معنادار است ($P=0/001$), $\chi^2 = 43/565$, $df=7$) همچنین میزان درصد اختلال شخصیت نمایشی در مجرمین بدهکار و کلاهبرداری بیشتر از سایر مجرمین است. (جدول شماره ۳)

جدول شماره ۳- مقایسه فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم

معناداری Sig.	درجه آزادی d.f	ارزش χ^2	Total	شخصیت نمایشی		نوع جرم	
				دارد	ندارد	تعداد	درصد
0/001**	7	43/565	65	7	58	تعداد	سرقت
			23/7	8/2	30/7	درصد	
			61	20	41	تعداد	کلاهبرداری
			22/3	23/5	21/7	درصد	
			74	43	31	تعداد	بدهکاری
			27/0	50/6	16/4	درصد	
			12	3	9	تعداد	فحشا
			4/4	3/5	4/8	درصد	
			28	7	21	تعداد	قاچاق
			10/2	8/2	11/1	درصد	
			17	3	14	تعداد	قتل
			6/2	3/5	7/4	درصد	
			6	0	6	تعداد	آدم‌ربایی
			2/2	0/0	3/2	درصد	
			11	2	9	تعداد	نزاع
			4/0	2/4	4/8	درصد	
			274	85	189	تعداد	Total
			100	100	100	درصد	

(**) معناداری در سطح 0/01

جهت مقایسه فراوانی شیوع اختلال شخصیت افسرده بر اساس نوع جرم از آزمون کای دو (χ^2) به دلیل مقایسه فراوانی‌ها استفاده شد. مقایسه نتایج نشان دهنده این است که تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت افسرده در افراد مورد مطالعه بر اساس نوع جرم از نظر آماری معنادار نیست ($\chi^2 = 12/925$, $df=7$, $P=0/074$) به عبارت دیگر اگرچه میزان درصد اختلال شخصیت افسرده در مجرمین سرقت، بدهکار و کلاهبرداری بیشتر از سایر مجرمین است اما این تفاوت از نظر آماری معنادار نیست.

بر اساس آزمون کای دو (χ^2) تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم از نظر آماری معنادار است ($\chi^2 = 20/531$, $df=7$, $P=0/005$) به عبارت دیگر میزان درصد اختلال شخصیت وسواسی در مجرمین بدهکار و کلاهبردار بیشتر از سایر مجرمین است. همچنین با مقایسه فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی که دامنه شیوع آن در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم از ۲/۹ درصد تا ۴۲/۹ درصد متغیر است مشخص شد که کمترین اختلال شخصیت وسواسی مربوط می‌شود به جرم نزاع و قتل تا بیشترین که مربوط می‌شود به جرم بدهکاری (جدول شماره ۴)

جدول شماره ۴- مقایسه فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم

معناداری Sig.	درجه آزادی d.f	ارزش χ^2	Total	شخصیت وسواسی		نوع جرم	
				دارد	ندارد		
** $0/005$	۷	$20/531$	۶۵	۷	۵۸	تعداد	سرقت
			$23/7$	۱۰	$28/4$	درصد	
			۶۱	۱۷	۴۴	تعداد	کلاه برداری
			$22/3$	$24/3$	$21/6$	درصد	
			۷۴	۳۰	۴۴	تعداد	بدهکاری
			$27/0$	$42/9$	$21/6$	درصد	
			۱۲	۳	۹	تعداد	فحشا
			$4/4$	$4/3$	$4/4$	درصد	
			۲۸	۶	۲۲	تعداد	قاچاق
			$10/2$	$8/6$	$10/8$	درصد	
			۱۷	۲	۱۵	تعداد	قتل
			$6/2$	$2/9$	$7/4$	درصد	
			۶	۳	۳	تعداد	آدم ربایی
			$2/2$	$4/3$	$1/5$	درصد	
			۱۱	۲	۹	تعداد	نزاع
			$4/0$	$2/9$	$4/4$	درصد	
			۲۷۴	۷۰	۲۰۴	تعداد	Total
			۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	درصد	

(**) معناداری در سطح $0/01$

برای تعیین شیوع اختلال شخصیت خودشیفته بر اساس نوع جرم از آزمون کای دو (χ^2) به جهت مقایسه فراوانی‌ها استفاده شد. نتایج مقایسه تحلیلی نتایج مشخص می‌کند که تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت خودشیفته در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم از نظر آماری معنادار نیست ($P=0/087$, $df=7$), $\chi^2=12/423$ به عبارت دیگر اگرچه میزان درصد اختلال شخصیت خودشیفته در مجرمین سرقت، بدهکار و کلاه برداری بیشتر از سایر مجرمین است اما این تفاوت از نظر آماری معنادار نیست.

برای تعیین شیوع اختلالات شخصیتی بر اساس جنسیت از آزمون کای دو (χ^2) و آزمون فیشر حقیقی (Fisher's Exact Test) استفاده شد. بر این اساس تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی در افراد مورد بررسی بر اساس جنسیت از نظر آماری معنادار نبود ($P=0/124$, $df=1$, $\chi^2 = 2/596$). همچنین تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت افسرده در افراد مورد بررسی بر اساس جنسیت مورد بررسی آماری قرار گرفت که نشان داد از نظر آماری معنادار است ($P=0/008$, $df=1$, $\chi^2 = 8/597$). به علاوه تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس جنسیت از نظر آماری معنادار نبود ($P=0/223$, $df=1$, $\chi^2 = 1/719$). در ادامه مشخص شد تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت خودشیفته در افراد مورد بررسی بر اساس جنسیت از نظر آماری معنادار نیست ($P=0/319$, $df=1$, $\chi^2 = 1/305$). به عبارت دیگر میزان اختلالات شخصیتی خودشیفته، وسواسی و نمایشی در میان زنان و مردان تقریباً مشابه است اما میزان اختلالات شخصیتی افسرده در میان زنان به نسبت مردان بیشتر است.

برای تعیین شیوع اختلالات شخصیتی بر اساس گروه‌های سنی از آزمون کای دو (χ^2) و آزمون فیشر حقیقی (Fisher's Exact Test) استفاده شد. بر این اساس تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های سنی از نظر آماری معنادار نیست ($P=, 1df=, 004/0 = 2\chi^0/948$). همچنین تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت افسرده در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های سنی از نظر آماری معنادار نیست ($P=, 1df=, 481/0 = 2\chi^0/552$). به علاوه تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های سنی از نظر آماری معنادار نبود ($P=, 1df=, 718/1 = 2\chi^0/221$). در ادامه تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت خودشیفته در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های سنی نیز از نظر آماری معنادار نبود ($P=, 1df=, 142/0 = 2\chi^0/706$). به عبارت دیگر میزان اختلالات شخصیتی افسرده، خودشیفته، وسواسی و نمایشی در تمام گروه‌های سنی در افراد سالمند مورد بررسی تقریباً مشابه است.

برای تعیین شیوع اختلالات شخصیتی بر اساس گروه‌های تحصیلی از آزمون کای دو (χ^2) و آزمون فیشر حقیقی (Fisher's Exact Test) استفاده شد. بر این اساس تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های تحصیلی از نظر آماری معنادار است ($P=, 1df=, 252/39 = 0/001$).

$2\chi =$). همچنین تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت افسرده در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های تحصیلی از نظر آماری معنادار است ($P=, 1df=, 840/10 = 2\chi \cdot / \cdot 0 \cdot 01$). همینطور تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های تحصیلی از نظر آماری معنادار بود ($P=, 1df=, 202/10 \cdot / \cdot 0 \cdot 01$). به علاوه تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت خودشیفته در افراد مورد بررسی بر اساس گروه‌های تحصیلی از نظر آماری معنادار است ($P=, 1df=, 291/7 = 2\chi \cdot / \cdot 0 \cdot 01$). به عبارت دیگر میزان اختلالات شخصیتی خودشیفته، وسواسی و نمایشی در میان افراد با تحصیلات دیپلم و بالاتر بیشتر از افراد با تحصیلات زیر دیپلم است اما میزان اختلالات شخصیتی افسرده در میان افراد با تحصیلات زیر دیپلم بیشتر از افراد با تحصیلات دیپلم و بالاتر است. (جدول شماره ۵)

معناداری Sig.	درجه آزادی d.f	ارزش χ^2	Total	گروه‌های تحصیلی		اختلالات شخصیتی		
				دیپلم و بالاتر	زیر دیپلم	تعداد	درصد	نماینده
* $0/001$	۱	۳۹/۲۵۲	۱۸۹	۸۶	۱۰۳	تعداد	ندارد	نمایشی
			۶۹	۵۴/۱	۸۹/۶	درصد		
			۸۵	۷۳	۱۲	تعداد	دارد	
			۳۱	۴۵/۹	۱۰/۴	درصد		
* $0/001$	۱	۱۰/۸۴۰	۲۰۰	۱۲۸	۷۲	تعداد	ندارد	افسرده
			۷۳/۰	۸۰/۵	۶۲/۶	درصد		
			۷۴	۳۱	۴۳	تعداد	دارد	
			۲۷/۰	۱۹/۵	۳۷/۴	درصد		
* $0/001$	۱	۱۰/۲۰۲	۲۰۴	۱۰۷	۹۷	تعداد	ندارد	وسواسی
			۷۴/۵	۶۷/۳	۸۴/۳	درصد		
			۷۰	۵۲	۱۸	تعداد	دارد	
			۲۵/۵	۳۲/۷	۱۵/۷	درصد		
* $0/007$	۱	۷/۲۹۱	۲۳۴	۱۲۸	۱۰۶	تعداد	ندارد	خودشیفته
			۸۵/۴	۸۰/۵	۹۲/۲	درصد		
			۴۰	۳۱	۹	تعداد	دارد	
			۱۴/۶	۱۹/۵	۷/۸	درصد		

(**) معناداری در سطح $0/01$

برای تعیین شیوع اختلالات شخصیتی بر اساس اعتیاد به مواد از آزمون کای دو (χ^2) و آزمون فیشر حقیقی (Fisher's Exact Test) استفاده شد. نتایج نشان دادند که شیوع اختلال شخصیت نمایشی در افراد مورد بررسی بر اساس اعتیاد به مواد از نظر آماری معنادار است ($P=, 1df=, 768/6 = 2\chi^2/0.10$). تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت افسرده در افراد مورد بررسی بر اساس اعتیاد به مواد از نظر آماری معنادار نبود ($P=, 1df=, 944/0 = 2\chi^2/0.399$). به علاوه تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس اعتیاد به مواد از نظر آماری معنادار بود ($P=, 1df=, 001/14 = 2\chi^2/0.001$). همچنین تفاوت فراوانی شیوع اختلال شخصیت خودشیفته در افراد مورد بررسی بر اساس اعتیاد به مواد از نظر آماری معنادار نیست ($P=, 1df=, 896/1 = 2\chi^2/0.216$). به عبارت دیگر میزان اختلالات شخصیتی وسواسی و نمایشی در میان افرادی که اعتیاد به مواد ندارند بیشتر از افراد با اعتیاد به مواد است اما میزان اختلالات شخصیتی افسرده و خودشیفته در میان افراد با اعتیاد به مواد و بدون اعتیاد به مواد تقریباً مشابه است.

بحث

مطالعه حاضر باهدف مقایسه اختلالات شخصیتی بزهداران سالمند زندان‌های شهر تهران بر اساس نوع جرم در سال ۱۴۰۲ انجام شد.

در این مطالعه شیوع کلی اختلالات شخصیت در جمعیت زندانیان سالمند مورد مطالعه (۷۲/۶ درصد) به دست آمد که با نتایج حاصل از مطالعات برزائو و همکاران (۸)، فخر زادگان و همکاران (۹)، آپوستوپولوس (۱۰) البته بدون در نظر گرفتن گروه سنی، نزدیک بود و با مطالعه فاضل و همکاران (۳) که اختلال شخصیت در سالمندان زندانی را ۳۰ درصد عنوان کرده بود تفاوت داشت که می‌تواند به علت اختلافات فرهنگی مطالعه آرایه شده باشد. این نتایج قویاً نشان می‌دهد که هنگام تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی مداخله در داخل زندان، باید اختلالات شخصیت را در نظر گرفت. بنا بر نظریه عدم تعهد (Disengagement theory) پیر شدن با عدم تعهد متقابل فرد و جامعه همراه است. فرد رفته رفته از مداخله در زندگی اجتماعی باز می‌ایستد و اجتماع نیز کمتر از پیش انواع مختلف امتیازات را به او عرضه می‌دارد (۱۱، ۱۲) و نظریه رفتاری شخصیت بیان می‌کند که شخصیت فرد نتیجه تعامل او با محیط و جامعه است (۱۳). نظریه پردازان رفتاری معتقدند، شرطی سازی (پاسخ‌های رفتاری قابل

پیش بینی) از طریق تعامل با محیط رخ داده و در نهایت شخصیت را شکل می دهد(۱۴). همچنین نظریه کنترل اجتماعی هیرشی اظهار میدارد که ارتکاب جرم ناشی از ضعف و گسستگی رابطه فرد با جامعه است(۱۵). یافته‌های حاصل از پژوهش نشان داد بین فراوانی شیوع اختلال شخصیت نمایشی و وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم ارتباط معناداری وجود دارد که با نتایج مطالعه فخر زادگان و همکاران (۹) و همچنین محمدی و همکاران(۱۶) البته در همه گروه‌های سنی همسو بود و با مطالعه چانگ و همکاران (۱۷) که بیشترین همبستگی نوع شخصیت با جرم را مربوط به شخصیت ضداجتماعی و مرزی می‌داند متفاوت است که می‌تواند به دلیل اختلافات فرهنگی و گروه سنی متفاوت مورد بررسی باشد.

در این مطالعه بیشترین شیوع اختلالات شخصیتی در جمعیت مورد مطالعه مربوط به شخصیت نمایشی است که با مطالعه شاکری و همکاران (۱۸) بدون در نظر گرفتن گروه سنی همسو بوده و با مطالعه عبدالهادی و فروقان(۱۹) بدون در نظر گرفتن فاکتور سنی که بیشترین شیوع اختلال شخصیت را خودآزار عنوان می‌کند و با مطالعه برازائو(۸) که بیشترین شیوع اختلال شخصیت را ضد اجتماعی معرفی می‌کند متفاوت است که این تفاوت می‌تواند به علت تفاوت در گروه سنی مورد مطالعه باشد. از ویژگی‌های افراد دارای این اختلال می‌توان به تلقین‌پذیری افراطی و داشتن هیجانات افراطی و شدید اشاره کرد. آنان وقتی توجهی را که فکر می‌کنند سزاوارش هستند دریافت نکنند ممکن است ناراحت شوند و تکانشی رفتار کنند(۲۰). بحث تلقین‌پذیری این افراد در معاشرت با افراد مجرم و همچنین عدم توجه و تحسین دیگران به جهت نداشتن جایگاه اجتماعی مناسب خصوصاً از نظر مسائل مالی (بالا بودن میزان جرائم مالی و کلاهبرداری در میان افراد مورد بررسی این مطالعه) می‌تواند محرکی برای ارتکاب جرم باشد.

در این مطالعه میزان اختلالات شخصیتی خودشیفته، وسواسی و نمایشی در میان زنان و مردان تقریباً مشابه است اما میزان اختلالات شخصیتی افسرده در میان زنان به نسبت مردان بیشتر است که مشابه نتایجی است که در مطالعه شاکری و همکاران (۱۸) و همچنین یوسفی و همکاران (۲۱) در کلیه گروه‌های سنی به دست آمد و با نتایج مطالعه آراسته و همکاران (۲۲) در همه گروه‌های سنی متفاوت بود که می‌تواند به علت استفاده از ابزار متفاوت در جمع‌آوری اطلاعات باشد.

در مطالعه هاسلید و کوپر با بررسی ۲۰۰۰ نفر در تمامی گروه‌های سنی و جنسی پی بردند که مردان مسائل را برونی‌سازی کرده و با دعوا و تخریب‌گری واکنش نشان می‌دهند درحالی‌که گرایش زنان به درونی‌کردن مسائل است که بیشتر به شکل افسردگی بروز پیدا می‌کند. یک زن ممکن است این حالت را به‌واسطه زنانگی افراطی و اغواگری جنسی بروز دهند که میزان بالای جرائم جنسی در میان زنان در این مطالعه مؤید این موضوع است (۲۰).

میزان اختلالات شخصیتی افسرده، خودشیفته، وسواسی و نمایشی در میان تمام گروه‌های سنی بالای ۶۰ سال تقریباً مشابه است. این نتایج با نتایج حاصل از مطالعه قادری و همکاران (۲۳) متفاوت است که می‌تواند به علت اختلاف در جنسیت نمونه موردبررسی، گروه‌های سنی موردبررسی و همچنین روش‌های متفاوت آماری مطالعات باشد.

میزان اختلالات شخصیتی خودشیفته، وسواسی و نمایشی در میان افراد با تحصیلات دیپلم و بالاتر بیشتر از افراد با تحصیلات زیر دیپلم است اما میزان اختلالات شخصیتی افسرده در میان افراد با تحصیلات زیر دیپلم بیشتر از افراد با تحصیلات دیپلم و بالاتر است. که با مطالعه شاکری و همکاران (۱۸) در همه گروه‌های سنی متفاوت است که می‌تواند به علت تفاوت‌های قومیتی و همچنین محرومیت تحصیلی بر اساس منطقه جغرافیایی و روش متفاوت انجام مطالعه و گروه متفاوت موردبررسی باشد.

از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به ملاحظات امنیتی دسترسی به محیط داخل زندان و زندانیان، فاصله مسافتی طولانی تا زندانهای مورد نظر (خارج شهر بودن زندانها) و کمبودهای پژوهشی در مطالعات پیشین می‌توان اشاره کرد. همچنین با توجه به تعداد زیاد پرسش‌های پرسشنامه‌ها و طولانی شدن زمان اجرا که قطعاً مقدار دقت پاسخ‌های شرکت‌کنندگان تاثیر گذار خواهد بود، در دو نوبت جهت پرسشگری از افراد دعوت به عمل آمد.

نتیجه‌گیری نهایی

نتایج به‌دست‌آمده از مطالعه حاضر نشان‌دهنده ارتباط برخی اختلالات شخصیت با نوع جرم در گروه مورد مطالعه است. شیوع کلی اختلالات شخصیت در جمعیت زندانیان مورد مطالعه (۷۲/۶ درصد) به دست آمد که بیشترین شیوع اختلالات شخصیتی در جمعیت مورد مطالعه مربوط به شخصیت نمایشی بود و همچنین ارتباط بین شیوع اختلال شخصیت نمایشی و وسواسی در افراد مورد بررسی بر اساس نوع جرم مشاهده شد. با توجه به شیوع بالای این نوع اختلال در سالمندان با توجه به نتایج به‌دست‌آمده از این مطالعه پیشنهاد می‌شود اقدامات آموزشی و شناسایی زودهنگام این نوع اختلالات و همچنین مشاوره جهت تعدیل رفتارهای نامناسب در این افراد که پیش‌زمینه بروز جرائم در آینده را رقم خواهد زد و پس از آزادی ممکن است باعث تکرار جرم و زندانی شدن مجدد آن‌ها شود، برنامه‌ریزی و اجرا شود. این اقدامات می‌تواند شامل برنامه‌های آموزشی و پیشگیری و غربالگری به وسیله ابزارهای ساده و کاربردی در مدارس، دانشگاه‌ها، مراکز بهداشتی درمانی و بیمارستان‌ها (ادغام در برنامه سالمندان)، ادارات و اتحادیه‌ها و... باشد. در زندان‌ها نیز پیشنهاد می‌شود برنامه‌های غربالگری در بدو ورود به زندان، مشاوره توسط روان‌شناس و روان‌پزشک زندان و پیگیری موارد شناسایی شده پس از آزادی به صورت برنامه‌ای جامع و مدون طراحی و اجرا شود. در این خصوص می‌توان از ظرفیت‌های مراکز خدمات بهداشتی درمانی با هماهنگی‌های بین‌بخشی استفاده کرد. آموزش کارکنان زندان‌ها و انجام مطالعات بیشتر در خصوص اختلالات روان‌شناختی خصوصاً اختلالات شخصیت به‌ویژه در سالمندان (با توجه به تفاوت‌های قومی و فرهنگی و جغرافیایی) به همراه اقدامات ذکر شده می‌تواند از تکرار ارتکاب جرم توسط بزهکاران و زندانی شدن مجدد پیشگیری کرد. زندان مکان مناسبی برای سالمندان نیست حتی با وجود مناسب‌سازی محیط زندان برای سالمندان بازم سالمندان با توجه به شرایط جسمی و روانی ویژه‌ای که دارند آسیب‌های زیادی متحمل شده و کیفیت زندگی مطلوبی نخواهند داشت.

References

1. Zareipour MA, Javadi MH, Narmayoun N, Ghelichi Ghogh M. The relation between the type of crime committed and the mental health status of the female prisoners in Urmia. *Journal of Social Behavior and Community Health*. 2017;1(1):18-26.
2. Abhari M. *Social harms: occurrences and prevention and counter measures* 2011.
3. Fazel S, Hope T, O'Donnell I, Jacoby R. Hidden psychiatric morbidity in elderly prisoners. *The British Journal of Psychiatry*. 2001;179(6):535-9.
4. Palahang H, Vakilzadeh B, Deris F. The prevalence of personality disorders in male prisoners of Shahr-e-Kord Prison. *Iranian journal of psychiatry and clinical psychology*. 2003;8(3):57-64.
5. Ginn S. Elderly prisoners. *British Medical Journal*. 2012;345:e6263.
6. Fovet T, Geoffroy PA, Vaiva G, Adins C, Thomas P, Amad A. [Psychiatry in elderly prisoners]. *Encephale*. 2016;42(2):177-82.
7. M.A. AAS, Moulavi. H, Namdari. K. The Validity of MCMI-III (Millon,) Scales. *Knowledge & Research in Applied Psychology*. 2008;9(34):27.-
8. Brazão N, Motta Cd, Rijo D, Pinto-Gouveia J. The prevalence of personality disorders in Portuguese male prison inmates: Implications for penitentiary treatment. *Análise Psicológica*. 2015;33(3):279-90.
9. Fakhrzadegan S, Gholami-Doon H, Shamloo B, Shokouhi-Moqhaddam S. The relationship between personality disorders and the type of crime committed and substance used among prisoners. *Addiction & health*. 2017;9(2):64.
10. Apostolopoulos A, Michopoulos I, Zachos I, Rizos E, Tzeferakos G, Manthou V, et al. Association of Schizoid and Schizotypal Personality disorder with violent crimes and homicides in Greek prisons. *Annals of General Psychiatry*. 2018;17:1-9.
11. Naderyan S, Sahaf R, Akbari Kamrani AA, Abolfathi Momtaz Y, Ghasemzadeh H, Papi S. Physical activity among Iranian former sportsmen and athletes as possible evidence for continuity theory of aging. *Iranian Rehabilitation Journal*. 2019;17(2):141-8.
12. Zhang X, Lin H. Disengagement theory. *Encyclopedia of gerontology and population aging*: Springer; 2022. p. 1471-6.
13. Papi S, Zanjari N, Karimi Z, Motamedi SV, Fadayevatan R. The role of health-promoting lifestyle in predicting cognitive status of older clergymen. *Iranian Journal of Ageing*. 2021;15(4):472-83.

- ۱۴ Cervone D, Pervin LA. Personality: Theory and research. 15th Edition ed. New York: John Wiley & Sons; 2022. 560 p.
- ۱۵ Costello BJ, Laub JH. Social control theory: The legacy of Travis Hirschi's causes of delinquency. *Annual Review of Criminology*. 2020;3(1):21-41.
- ۱۶ Mohamadi Foroud H MM. The relationship of personality disorders with crime type in prisoners. *Iran J Psychiatry Clin Psychol*. 2008;2(7):21-30.
- ۱۷ Chang J. The Effect of Different Personality Disorders on Criminal Behavior. *Journal of Education, Humanities and Social Sciences*. 2023;22:552-6.
- ۱۸ Shakeri J, Hosseini M, Sadeghi K, Rashidi A, Mehdiinia A, Ahannavard M. Epidemiology of Personality Disorders in opioid substance-traffic-prisoners in Kermanshah Central Prison (2004). *Iranian Journal of Forensic Medicine*. 2007;13(3):158-62.
- ۱۹ Abdolhadi A. The frequency of personality disorders in the women prisoners of Tehran and Karadje 2003. *Social welfare quarterly*. 2004;3(12):301-8.
- ۲۰ Larsen RJ, Buss DM, Wismeijer A, Song J, Van den Berg S. Personality psychology: Domains of knowledge about human nature. 2nd ed: McGraw-Hill Education (UK) Ltd; 2017.
- ۲۱ Yousefi F, Talib MA. Predictors of personality disorders in prisoners. *Journal of medicine and life*. 2022;15(4):454.
- ۲۲ Arasteh M. Prevalence of psychiatry disorders among prisoners of Sanandaj central jail, western part of Iran. *Journal of Fundamentals of Mental Health*. 2008;10(40):311-6.
- ۲۳ Ghaderi D, Fakhari A, Farvareshi M. Relationship between demographic characteristics and type of crime with psychopathic personality disorder in male prisoners in Mahabad. *Medical Journal of Mashhad university of Medical Sciences*. 2022;65(3):1222-32.